

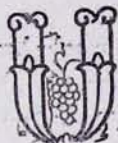
ՎԱՀԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԿՈՍՏԱՆՅԱՆ

(Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի նախագահող անդամ)

Ք Ա Ր Ո Ձ

(Խոսված 1954 թվականի սեպտեմբերի 12-ին Մայր Տաճարում,
չորս արեղաների ձեռնադրության կապակցությամբ)

«Ես եմ հովիւն Բաբ, հովիւ Բաբ
զաճան իւր դէկ ի վերայ ոշխարաց»:
(ՅՈՎՁ., Ժ 11)

Իրեւի եղբայրներ՝ և քույրեր՝,
Ս. Էջմիածինը ցնծության ու բեր-
կրանքի մեջ է, որովհետեւ Մայր
Աթոռի միաբանության շարքերն
են ընդունվում չորս երիտասարդ միաբան-
ներ, որոնք ավարտել են Ս. Էջմիածնի Հոգե-
վոր Ճեմարանը: Նորընծաները՝ Տ. Տ. Պար-
զև, Վահան, Նիկոլե և Հայրիկ արեղաները
անքակտելի սիրով կապված են Մայր Աթոռ
Ս. Էջմիածնի, Մայր Հայրենիքի և հայ հա-
վատացյալ ժողովրդի հետ իրենց ծննդով,
դաստիարակությամբ և հոգեբանությամբ:

Այս նվիրական պահին, իմ մտածումն ու
զգացմունքը, խորը երախտագիտությամբ և
անմոռաց վերհուշումով, դառնում են դեպի
հանգուցյալ Վեհափառը, հոգելույս երջան-
կահիշատակ Նորին Ս. Օծուցյուն Տ. Տ. Գեորգ
Զ. Կաթողիկոսը, որ 1945 թվականին, դժվա-
րին պայմաններում, մեր հարազատ կառա-
վարության բարեհաճ թույլտվությամբ, բա-
ցեց Հոգևոր Ճեմարանը, որը կյանքի էր կոչ-
ված Հայ Եկեղեցուն տալու քրիստոնեական
սրբություն և զարգացած քահանաներ և կու-
սակրոն հոգևորականներ: Հիրավի, Հոգևոր
Ճեմարանի վերջին երկու տարվա շրջանա-
վարումներն արդարացրին երանաշնորհ Վեհա-
փառ Հայրապետի իղձերն ու ցանկություն-
ները, արդարացրին Հոգևոր Ճեմարանի նպա-
տակը: Վեհափառ Հայրապետի հայրական

օրհնությունն ստանալով, շրջանավարտներից
շատերը ավագ սարկավագի կոչում ստացան:
Նորին Սրբությունը ամենաքնքշ քղապ-
մունքներով էր սիրում Իր սանիկներին: Ինչ-
պիսի՝ վառ հույսեր էր կապում նրանց զար-
գացման ու ապագայի հետ: Ու սարկավագ-
ները արդարացրին իրենց անձին ու գործու-
նեության հետ կապված հույսերը: Նրանք
փայլուն կերպով ավարտեցին Ճեմարանի
լրիվ դասընթացը և նրանցից ոմանք, Վեհի
բարեհաճ կարգադրությամբ, մեկնեցին
Մոսկվա՝ ուսանելու Հոգևոր բարձրագույն Ճե-
մարանում: Թեև անագոյություն մահը անա-
կրկնալորեն խորտակեց երջանկահիշատակ
Հայրապետի երազը և Նա չտեսավ Իր սիրա-
սուն զավակների այս հոգեպարար հանդեսը,
բայց ես համոզված եմ, որ Նրա մաքուր հո-
գին սավառնում է այս բուսկիս Մայր Տա-
ճարի հոյակապ կամարների տակ, ձեռնա-
դրվածների և բոլորիս պիսին: Գիտցե՛ք, սի-
րելի հավատացյալ եղբայրներ, որ Վեհա-
փառ հոգին անմահ է ու կենդանի, միայն
նրա մարմինն է մեռել, իսկ Նրա հոգին մեզ
հետ է, Իր սարկավագների մեջ է, Իր Սուրբ
Եկեղեցու և ժողովրդի մեջ է:

Սիրելի նորընծաներ, այսօր դուք Սրբա-
լույս Մեռնի օծմամբ նոր հոգի առաք ու նոր
պարտականություններ ստանձնեցիք: Այ-
սօրվանից ձեզ վրա, որպես Փրկչի հետե-
վորդների, ծանր, սակայն քաղցր լուծ է դր-

վում՝ ամենուր քարոզել ավետարանական ճշմարտությունը, նախնայաց ոգով և հավատով, նախնայաց նախաձեռնողությամբ, միշտ պատրաստ գտնվելով ձեր կոչման ու պարտականության դիրքերում, հնազանդ այն ծայրին, որ ձեզ կկոչի ուր կարիք կա: Գնացե՛ք ձեր կոչման հունից, ձեր խանդավառ ու բոցաշունչ քարոզներով խոսեցե՛ք մեր նվիրական Հայրենիքի, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի ու Հայոց Հայրապետության մասին: Ձեր քարոզները թող լինեն ձեր հայրենասիրական ու կրոնական համոզմունքների կենդանի արտահայտությունը՝ հազեցված ճշմարտության սրբով: Եղե՛ք խաղաղության մոնիտորներ, հաղաղության ձեռներ, մտե՛ք հայ հավատացյալ հոգիներն ու մեր սուրբ տաճարները, և լցված Ս. Հոգու նոր լիցքով, անմար հավատով, ձեր քարոզներով ոգեշնչեցե՛ք ու մխիթարե՛ք ճշմարիտ խոսքի կարոտ հայ հավատացյալներին:

Այս սուրբ ու նվիրական պահին, հիշեք սուրբգրական այն հուզիչ դեպքը, որը պատահեց Փրկչի համբառնալուց հետո: Թուվմա առաքյալը երկնային Տիրոջ կամքը կատարելով, Հոգեգալստյան տոնից հետո քարոզչական ցուպը ձեռքին, հասավ մինչև Հընդկաստան և ժամանակավորապես իր քարոզչական ասպարեզն ընտրեց Մադրաս քաղաքի արևմտյան մասը: Նա բնակվեց մի քարանձավում, որի մուտքը այնքան նեղ էր ու ցած, որ մարդ դժվարությամբ էր մտնում: Այս քարանձավը մենք ևս բախտն ունեցանք մտնել ու երկրպագել: Քարոզչության վայրը ընտրեց մոտակա բլուրը, ուր, ըստ ավանդության, կանգնած քարոզել է և ունեցել ունկընդիմների հոծ բազմություն:

Արդ՝ սիրելի սանիկներս, Թուվման դեպքով հեռավոր Հնդկաստան, հետևեց Քրիստոսին: Այժմ դուք ևս, որպես Քրիստոսի հետևորդներ, համարձակ պիտի ելնեք քարոզե-

լու: Ձեր քարոզը պիտի տոգորված լինի հայրենասիրական վեհ զգացմունքներով, պիտի բացատրեք մեր սրբազան Հայրենիքի կուլտուրական և տնտեսական վերելքը, մեր հիասքանչ շենքերը, դործարաններն ու ֆարիկաները: Ձեր ոգեշունչ քարոզներով, դուք աշխարհի զանազան կողմերում ժամանակավորապես ապաստանած հայության հայրենատենչ բեկորներին պիտի կապեք մեր սրբազան Հայրենիքի, հայության Սրբություն Սրբոց Ս. Էջմիածնի ու Ս. Լուսավորչի Գահի հետ: Ո՛ւր էլ որ լինեք, պարտավորության և կոչման ձայնը ձեզ ո՛ւր էլ որ կանչի, միշտ հիշեցե՛ք Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը, որը ծնավ, դաստիարակեց, սնուցեց ձեզ հոգեպես և բարոյապես:

Սիրե՛նք մեր հզոր Հայրենիքը այնպես, ինչպես սիրում էր բոլորիս հոգևոր ծնող Ի Տեր հանգուցյալ երանաշնորհ Տ. Տ. Գեորգ Զ. Կաթողիկոսը:

Ուրեմն, սիրելի նորընծաներ, օրհնելով ձեզ, մաղթում եմ ձեզ ուժ, կրթով, նոր լիցք և քարոզչական ընդունակություն: Հարատևություն, քաջություն եմ մաղթում ձեզ ձեր նոր պաշտոնավարության սկզբին, ցանկանալով ձեզ հաջողություն՝ ձեր դործունեություն մեջ:

«Եւ դու քարոզեա՛ դրանն, հա՛ս ի վերայ ժամու և տարաժամու, յանդիմանեա՛, սաստեա՛, մխիթարեա՛ ամենայն երկայնատուրեամբ և վարդապետութեամբ» (Բ Տիմոթ., Դ 2):

Թո՛ղ մեր պապերի Աստվածը, Ս. Լուսավորչի, Ս. Սահակի, Նարեկացու, Շնորհալու, Տաթևացու Աստվածը զորավիգ լինի ձեզ և մեր սուրբ ու պաշտելի Եկեղեցուն:

«Թագաւոր երկնաւոր, գեկեղեցի քո Հայաստանեայց անշարժ և անասան պահես ի յաիտեան»: Ամէն:

